

Theo Lời Kể Của Tiên Sinh Kim Vĩnh Tường

Lão hòa thượng Tịnh Không, tên thật là Từ Nghiệp Hồng, ngài lớn hơn tôi ba tuổi. Sau khi kháng chiến thắng lợi và dần khôi phục, ngài được phân về học lớp 9 ở trường Trung học cơ sở Số 1 thành phố Nam Kinh, học cùng lớp và ngồi cùng bàn với tôi. Tôi nhớ mỗi học kỳ khi sách giáo khoa mới được phát xuống, ngài đều đọc hết một lượt rồi không hề đọc lại. Hễ có thời gian rảnh là ngài đến thư viện mượn sách đọc thêm, các kỳ thi ngài đều đạt điểm cao. Còn tôi vì bản tính nghịch ngợm, không thích học hành, nên ít khi giao lưu hoạt động với ngài. Một học kỳ trôi qua, tôi bị lưu ban, từ đó mỗi người một ngả. Không ngờ sau này lại gặp nhau ở Đài Loan.

Trong thời gian ở Đài Loan, các bạn học tổ chức họp mặt hàng tháng, tôi cũng tham gia, quan sát hành vi và tu dưỡng của ngài Tịnh Không, trông đã y như một bậc đại sư Phật môn rồi! Khi ấy, ngài đang chủ trì thư viện Phật giáo ở Cảnh Mỹ. Về sau tôi được điều sang San Francisco làm việc, ngài cũng đang giảng kinh truyền đạo ở đó. Tôi cũng đến đó nghe kinh học đạo, có thể nói đây chính là Phật duyên.

Thời gian thấm thoát trôi qua, giờ đây các bạn học đều đã gần 90 tuổi. Thế nhưng pháp sư Tịnh Không vẫn không quên bạn cũ, mỗi dịp pháp hội, hay sinh nhật của ngài, chúng tôi đều được mời đến dự. Điều này cho thấy ngài rất coi trọng tình cảm, đạo nghĩa, không quên bạn bè xưa, thật khiến tôi cảm kích khôn xiết.

Tổ biên tập “thân giáo của hòa thượng Tịnh Không”